

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 70/2026
03.02.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирољуба Томића, председника већа, Татјане Вуковић, Слободана Велисављевића, Светлане Томић Јокић и Бојане Пауновић, чланова већа, са саветником Машом Денић, записничарем, у кривичном предмету окривљених Владе Тимотића и Немање Тимотића, због кривичног неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1. Кривичног законика и др., одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Немање Тимотића, адвоката Мирослава Митровића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К 450/21 од 26.03.2025. године и Апелационог суда у Београду Кж1 563/25 од 16.09.2025. године, у седници већа одржаној дана 03.02.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Немање Тимотића, адвоката Мирослава Митровића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К 450/21 од 26.03.2025. године и Апелационог суда у Београду Кж1 563/25 од 16.09.2025. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду К 450/21 од 26.03.2025. године, ставом првим окривљени Немања Тимотић оглашен је кривим због извршења кривичног неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 2. КЗ у стицају са кривичним делом недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 1. КЗ, док је у ставу два окривљени Влада Тимотић оглашен кривим због извршења кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1. КЗ, а у ставу три је окривљени Влада Тимотић ослобођен од оптужбе да је заједно са окривљеним Немањом Тимотићем извршио кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја у саизвршилаштву из члана 348. став 3. у вези става 1. и 2. и члана 33. КЗ, па је суд окривљеног Владу Тимотића осудио на казну затвора у трајању од две године, у коју казну му је урачунао време проведено у притвору од 12.05.2021. године до 24.05.2024. године, као и време проведено на мери забране напуштања стана од 24.05.2024. године до 26.03.2025. године. Окривљеном Влади Тимотићу је на основу члана 87. КЗ у вези са чланом 246а став 5. КЗ изречена мера безбедности одузимања предмета - опојне дроге, наведене у изреци пресуде и обавезан је на основу члана 264. став 1. ЗКП да накнади трошкове кривичног поступка о чијој висини ће суд одлучити накнадно посебним решењем. Окривљеном Немањи Тимотићу је суд претходно утврдио

појединачне казне затвора и то: за кривично дело неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 2. КЗ, казну затвора у трајању од четири године и за кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 1. КЗ, казну затвора у трајању од једне године, па га је осудио на јединствену казну затвора у трајању од четири године и шест месеци, у коју казну му је урачунато време проведено у притвору од 12.05.2021. године до 01.11.2022. године и време проведено на мери забране напуштања стана од 01.11.2022. године до 01.02.2023. године, као и новчану казну у износу од 100.000,00 динара, коју је окривљени дужан да плати у року од три месеца од правноснажности пресуде, уз упозорење уколико исту не плати у остављеном року, да ће казна бити замењена казном затвора, тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора, с тим да казна не може бити дужа од шест месеци. Окривљеном Немањи Тимотићу је на основу члана 87. КЗ у вези са чланом 246а став 5. КЗ изрчена мера безбедности одузимања предмета - опојне дроге, као и на основу члана 86. КЗ у вези члана 348. став 6. КЗ мера безбедности одузимања предмета - оружја и муниције, наведених у изреци пресуде и обавезан је на основу члана 264. став 1. ЗКП да накнади трошкове кривичног поступка о чијој висини ће суд одлучити накнадно посебним решењем.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 563/25 од 16.09.2025. године, делимичним усвајањем жалбе јавног тужиоца ВЈТ у Београду, преиначена је пресуда Вишег суда у Београду К 450/21 од 26.03.2025. године, само у погледу одлуке о казни у односу на окривљеног Немању Тимотића и Владу Тимотића, тако што је Апелациони суд у Београду окривљеног Владу Тимотића због извршења кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1. КЗ, за које је првостепеном пресудом оглашен кривим осудио на казну затвора у трајању од три године, у коју казну му је урачунао време проведено у притвору од 12.05.2021. године до 24.05.2024. године, као и време проведено на мери забране напуштања стана од 24.05.2024. године до 26.03.2025. године, док окривљеном Немањи Тимотићу, због кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 2. КЗ, за које је првостепеном пресудом оглашен кривим, задржава као правилно утврђену казну затвора у трајању од четири године, а за кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 1. КЗ, за које је првостепеном пресудом оглашен кривим, утврђује казну затвора у трајању од две године и шест месеци и осуђује га на јединствену казну затвора у трајању од шест година, у коју казну му је урачунао време проведено у притвору од 12.05.2021. године до 01.11.2022. године и време проведено на мери забране напуштања стана од 01.11.2022. године до 01.02.2023. године, као и новчану казну у износу од 100.000,00 динара, коју је окривљени дужан да плати у року од три месеца од правноснажности пресуде, уз упозорење уколико исту не плати у остављеном року, да ће казна бити замењена казном затвора, тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора, с тим да казна не може бити дужа од шест месеци, док су жалба јавног тужиоца ВЈТ у Београду, у преосталом делу, као и жалба браниоца окривљеног Владе Тимотића и жалба браниоца окр.Немање Тимотића, одбијене као неосноване, а првостепена пресуда у непреиначеном делу потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног Немање Тимотића, адвокат Мирослав Митровић, због повреде закона и то: повреде одредбе члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, повреде одредбе члана 439. тачка 3) ЗКП и члана 54. КЗ, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети

захтев за заштиту законитости као основан, укине побијану другостепену пресуду и побијану првостепену пресуду у делу одлуке о казни и предмет врати надлежном суду на поновно одлучивање.

Врховни суд је у седници већа, одржаној у смислу одредаба члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП, размотрио списе предмета са захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног је недозвољен.

Одредбом члана 485. став 1. тач. 1) ЗКП прописано је да се захтев за заштиту законитости може поднети ако је правноснажном одлуком или одлуком у поступку који је претходио њеном доношењу повређен закон, док су ставом 4. наведеног члана прописани услови под којима окривљени, преко свог браниоца, може поднети захтев за заштиту законитости и то таксативним набрајањем повреда закона (члан 74., члан 438. став 1. тач. 1) и 4) и тач. 7) до 10) и став 2. тач. 1), члана 439. тач.1) до 3) и члана 441. став 3. и 4.), које могу бити учињене у првостепеном и поступку пред апелационим, односно другостепеним судом.

Бранилац окривљеног као разлог подношења захтева за заштиту законитости нумерише повреду кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП, због које је подношење овог ванредног правног лека дозвољено окривљеном преко браниоца.

Међутим, указујући на ову повреду кривичног закона, бранилац окривљеног у захтеву наводи да су побијаним пресудама, приликом одмеравања казне и првостепени и другостепени суд ценили као отежавајућу околност ранију осуђиваност окривљеног иако таква околност фактички није постојала у моменту доношења одлуке, те указује на извод из КЕ који је цењен приликом одмеравања казне, а који је био старији од годину дана приликом доношења одлуке, као и да је бранилац у жалби доставио ново уверење из казнене евиденције за окривљеног, из ког произлази да окривљени није осуђивано лице, те указује и на друге олакшавајуће и отежавајуће околности на страни окривљеног у смислу одредбе члана 54. КЗ, којим наводима бранилац указује на повреду закона из члана 441. став 1. ЗКП.

Поред тога, бранилац окривљеног истиче и битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, наводима да другостепени суд у образложењу одлуке није дао ваљане и аргументоване разлоге у погледу достављеног извештаја из казнене евиденције МУП РС од 08.05.2025. године, на који начин управо указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП.

Међутим, повреде закона из члана 54. КЗ, члана 441. став 1. ЗКП и члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, у смислу цитиране одредбе члана 485. став 4. ЗКП, не представљају законом дозвољене разлоге због којих окривљени преко браниоца може поднети овај ванредни правни лек – захтев за заштиту законитости, па је Врховни суд, захтев за заштиту законитости оценио као недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни суд је, на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези члана 485. став 4. ЗКП, одлучио као у изреци решења.

Записничар-саветник
Маша Денић, с.р.

Председник већа-судија
Мирољуб Томић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић